

перетворення відбиває шлях організаційних рівнів використання ресурсів економічного потенціалу, вертикаль – обмін квантів енергії думки, слова, діла за їх інформаційними співвідношеннями до сфер РНФ знань.

За аналізом функціональної спорідненості сфер РНФ знань спостерігається можливість їх універсального призначення у відтворенні гармонії між функціями формування досвіду, методичності, тлумачення, моделювання, взаємодії, сприйняття, вимірності, усвідомлення. Їх пізнавальні засади сприяють визначенню як окремих сфер, так і процедури з'єднання тих функціональних властивостей, які характеризують структурну цілісність механізму утворення сфер, а інші підвладні процедури синтезу.

Можливість формування категорійного апарату РНФ знань визначалась за лінгвістичним аналізом важелів горизонту мислення (до яких віднесено: - клітинний, енергетичний, торсійний заряд думки; - польову структуру інформаційного простору; - суб'єктивну, об'єктивну та смислову спрямованість сприйняття матеріальних, інтелектуальних, духовних ресурсів вольового та ідейно-творчого потенціалу) у координатах просторового узгодження способів раціонального, абстрактного, ймовірно-віртуального способів мислення. Їх аббревіатурне скорочення кодує інформацію, смисловий зміст якої представляє співвідношення між прямими, зворотними та сумісними зв'язками словосполучень. Це носії сенсу мислепродукування, у якому відтворюються ті задуми й почуття, які закладаються в процесі мислення, а мислепродуктивність розглядається в якості аналітичного механізму інтерпретації способів мислення, які відтворюються в сенсі певних ознак категорійного апарату сфери знань. Таким чином, мислепродуктивність виражає сенс реально-можливих інформаційних співвідношень із дійсністю, які здатні впливати на управлінську діяльність відповідно до сприйняття категорій пізнання. Це, по суті, феноменологічний зсув у формуванні взаємин свідомості із дійсністю, який свідчить про відставання процесу осмислення дійсності від сучасних тенденцій поглиблення знань, про універсальність призначення їх синтезу, про можливість прогнозування управлінської діяльності.

Так, прямі зв'язки відображають вплив вітальних життєвих сил на управлінську діяльність, зворотні – потужність мислепродукування; сумісність співвідношень – на використання в управлінській діяльності констант вимірності та консолідації. Таким чином, в управлінській діяльності використовується потреба застосування ієрархічних законів ступеневої відповідності, наступності, підпорядкованості, а мислепродуктивність стає зразком актуалізації способів мислення та спрямування горизонту мислення у русло гармонійного підвищення онтологічного статусу людини.

Іntenціональний зміст синтезу РНФ знань та роль світоглядних поглядів у формуванні інформативної свідомості управлінської діяльності засвідчує аналіз тринарності множини світів і знань. Він базується на процедурах розподілу: -

реального світу на множину світів раціональної, абстрактної, ймовірно-віртуальної дійсності; - світоглядних критеріїв за антропологічними, онтологічними, праксеологічними, аксіологічними, гносеологічними умовами буття; світоглядних поглядів на релігійні, наукові, філософські. Внаслідок даного розподілу втрачається первинний енергетичний потенціал матеріальноенергетичного обміну і він повинен компенсуватися в процесі енергоінформаційного обміну. З цією метою світоглядні критерії раціонального світу спонукають до свідомого єднання з благами природи до дисипативного переходу енергії в інші види, перетворення енергії, взаємодії енергетичного та інформаційного потенціалів в енергію завихрень; абстрактного світу – до створення нових вартостей практичного і теоретичного характеру, спираючись на концепцію усвідомлення сутності енергетичних і інформаційних потоків знань, їх фотонної, світлової, хвильової дії, їх впливу на об'ємну та просторову узгодженість організаційних структур; ймовірно-віртуальний світ – до збереження засад духовної гармонії та інформаційно-духовних середовищ єдиного наукового простору Європи.

За методом синтезу РНФ знань об'єктом універсальної методології управління являються грані перетворення реального світу, а предметом пізнання – прояв різних вимірів світової реальності, які поєднуються за спільністю форм і сутністю ознак. За формою спільними ознаками є: принципи гармонійної цілісності, цілеспрямованості мислепродукування, тотожності мислення і буття, універсальності загальнонаукових понять, коеволюційна взаємозумовленість процесу синтезу; за сутністю-креативна та когерентна природа знань у інтегрально-диференціальних площинах наукового простору. На основі інтеграції знань ці ознаки корелюють із потребою міжпредметних досліджень, стають мотивом персоніфікації наукової діяльності, в результаті якої виникає та взаємозалежність, яка стає підставою розвитку творчих здібностей, культури мислення, еволюції людини. За диференціацією знань вони стають основою виокремлення метатеорій (метафізика, метаекономіка, металогістика тощо) сумісних із властивостями та закономірностями гармонійних трансформацій. Напрями дослідження управлінської діяльності в ракурсі гармонії та синтезу РНФ знань формувались в рамках переваг перспективного розвитку методології пізнання, тому як метод даної методології він може служити також зразком «Foresichtu», за яким змінюється вектор руху і духу гармонійних перетворень в природі і суспільстві, як метод узагальнення матеріальної, інформаційної та синергетичної основ гармонійного розвитку ієрархії життя і управління.

УПРАВЛІНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ У РАКУРСІ ГАРМОНІЇ ТА СИНТЕЗУ СФЕР РЕЛІГІЙНИХ, НАУКОВИХ, ФІЛОСОФСЬКИХ ЗНАНЬ

В сучасному переході від управління матеріальноенергетичним до енергоінформаційним обміном змінюються його сфери, види, об'єкти, інфраструктурні формування, параметри середовищ, темпи оборотності та резонансність процесу обміну, фази та синергізм відтворення інформаційних співвідношень. В результаті змінюються, як шляхи переміщення матеріальних, фінансових, енергетичних ресурсів економічного потенціалу громадського, регіонального, державного призначення, так і координати просторового узгодження суб'єктивних відносин, об'єктивних відношень, інформаційних співвідношень, традиційні функції управління: координування, регулювання, організування, - трансформуються у реляціонування, акумулювання, ідентифікування тощо. Внаслідок хаотичної плутанини координат обміну затуманюється інформаційне поле світоглядності та світовідчуття, загублюється тенденція гармонійного світосприйняття, а стихія прокладає собі шлях до апріорної гармонії світотворення. Хаос стає посередником доступу до благ природи, сил життя, її розвитку.

На межі динамічного хаосу координат енергоінформаційного обміну основною складовою управлінської діяльності стає парадигма просторового узгодження розвитку за підходами: - інституційним (з наданням переваг ролі, структури, механізму упорядкування міжлюдських взаємозв'язків); - порівняльно-аналітичним (між компонентами суспільного ладу); - системно-синергетичним (за характером історичних подій). Вони набувають все нової якості, але не враховують існування: - Всесвіту вищої реальності (що базується та транскрипції тривимірного простору у часовий вимір); - віртуальної реальності (відображення відображених сутностей та іпостасей – природних явищ перших та функціональних людських вчинків других); - наукового простору (в тензорних координатах біосфери). Йдеться про скерування управлінської діяльності в русло гармонійного узгодження сфер діяльності і буття на фоні узагальнення науково-пізнавальних можливостей синтезу релігійних (Р), наукових (Н), філософських (Ф) знань за дослідженням: - детерміністичної зумовленості, функціональної спорідненості, формування категорійного апарату, тринарності універсуму знань.

Детермінізм причинно-наслідкового зумовлення сфер РНФ знань розглядався в координатах горизонтально-вертикальних перетворень факторів матеріального, енергетичного, інформаційного джерел обміну в процесі розбудови інформаційного простору. В інформаційному просторі горизонт